

विपुरी

द्वितीयं त्रिपुरारूपं तथैव तु तृतीयकम् ।
 आवाहनार्थं देवास्तु चिन्तयेत् योनिमुद्रया ॥
 बन्धुकपुष्यसङ्काशां जटानूटैश्चमखिताम् ।
 सर्वलक्षणसम्पूर्णां सर्वालङ्कारभूषिताम् ॥
 उद्वद्रविप्रखवक्त्रां पद्मपङ्कजसंस्थिताम् ।
 सुक्तारनावलौक्यतां पीनोन्नतपयोधराम् ॥
 बलीविभङ्गचतुरामासवामोदमोदिताम् ।
 नेत्राङ्गादकरीं शुद्धां चोभिर्णीं जगतां तथा ॥
 त्रिनेत्रां योगनिद्रां यामीषहासवमायुताम् ।
 नवयौवनसम्पन्नां शृङ्खलाभचतुर्भुजाम् ॥
 वामोर्ध्वं पुस्तकं धत्ते अक्षमालान् दक्षिणे ।
 वामेनाभयदां देवीं दक्षिणाधोवरप्रदाम् ॥
 प्रसवद्रक्तस्रग्ध्यां शिरोमालान् विभ्रतीम् ।
 आपादलभिर्नीं कल्पद्रुममाधाय संस्थिताम् ॥
 कदम्बोपवनान्तःस्थां कामाङ्गादकरीं शुभाम् ।
 द्वितीयं त्रिपुरां ध्यायेदेवं रूपं मनोहराम् ॥*॥
 तृतीयं त्रिपुरारूपं शृणु वेतालभैरव ! ।
 जवाङ्गसुमसङ्काशां सुक्तकेर्षीं वराननाम् ॥
 सदाशिवं हसन्तनु प्रेतवह्निनिधाय वै ।
 हृदये तस्य देवस्य स्रष्टुं प्रज्ञासनस्थिताम् ॥
 रक्तोत्पलैर्मिश्रितान् सुखमालां पदाभुगाम् ।
 ग्रीवायां धारयन्तीन् पीनोन्नतपयोधरांम् ॥
 चतुर्भुजां तथा नन्दां दक्षिणोर्ध्वं चमालिनीम् ।
 वरदां तदयो वामे जगन्मायां तथाभयम् ॥
 अधस्तु पुस्तकं धत्ते त्रिनेत्रां हसिताननाम् ।
 सवद्विषमभोगार्णां तथा सर्वाङ्गसुन्दरीम् ॥
 एवंविधं तृतीयं रूपं ध्यायेत् पूजकः ।
 व्यादन्तु वाग्भवं रूपं द्वितीयं कामराजकम् ॥
 डामरं मोहनचापि तृतीयं परिकीर्तितम् ।
 एकैकेन त्रिरूपाणि प्राग्विचिन्त्याथ साधकः ॥
 मन्त्रत्रयेण प्रत्येकं हृदि योऽङ्गकैस्तथा ।
 पूजयेदुपचारैस्तु बहिर्यज्ञतथैव च ॥”

इति कालिकापुराणे ६२ अध्यायः ॥
 (अस्याः वीजम् । “हसरौ” “हसकलरी”
 “हसरौ” इति मन्त्रकोषः ॥ ऋग्वेदान्तर्गतोप-
 निषद् विशेषः । यथा, मुक्तिकोपनिषदि । “सहो-
 वाच श्रीरामः । ऐतरेयकौषीतकीनाद्विन्दाम्-
 प्रमोघनिर्वाणसुहृतावमालिकात्रिपुरासौभान्य-
 बङ्गचान्नाम्बेदगतानां दशसंखकानासुपनिषदां
 वाङ्मे मनसीति श्रान्तिः ॥” नगरीविशेषः ।
 यथा, महाभारते । ३ । २५३ । ६ ।
 “मोहनं पत्तनचैव त्रिपुरां कोशलां तथा ।
 एतान् सर्वान् विनिर्जित्वा करमादाय सर्वशः ॥”)
 त्रिपुरान्तकः, पुं, (त्रिपुरस्य अन्तकः ।) शिवः ।
 इत्यमरः । १ । १ । ३५ ॥ (यथा, काशीखण्डे
 १०० अध्याये ।
 “लाङ्गलीशमयाणोऽथ सतस्तु त्रिपुरान्तकम् ॥”
 तथाच महालिङ्गेश्वरतन्त्रे शिवश्रुतनामस्तोत्रे ।
 “आशुतोषो मित्रमध्ये श्रुत्वा त्रिपुरान्तकः ॥”)
 त्रिपुरी, स्त्री, देशविशेषः । त्रिपुरा इति ख्याता ।
 तत्पर्यायः । त्रिदिनगरी २ । इति हेमचन्द्रः ।
 ४ । ४१ ॥

त्रिफला

त्रिपुषा, स्त्री, (त्रीन् वातादिदोषत्रयान् पुष्णा-
 तीति । पुष + कः । ततश्चाप् ।) ऊष्णत्रिष्टम् ।
 इति शब्दचन्द्रिका ॥
 त्रिष्टम्, पुं, (त्रयो वंश्याः पृष्ठे पश्चिमप्रदेशे-
 स्थितिः ।) राजभेदः । तत्पर्यायः । प्राजा-
 पत्यः २ । इति हेमचन्द्रः । ३ । ३५६ ॥
 त्रिफला, स्त्री, (त्रयाणां फलानां समाहारः ।
 अजादित्वात् “द्भिगोः ।” ४ । १ । २१ । इति
 न डीप् ।) मिलितसमभागहरीतकीविभीतका-
 मलकौफलानि । तत्पर्यायः । त्रिफली २
 फलत्रयम् ३ फलत्रिकम् ४ । इति राजनिर्घण्टः ॥
 अस्या गुणाः । त्रिदोषनाशित्वम् । नाह्युष्णत्वम् ।
 मूलभेदित्वम् । इति राजवल्लभः ॥ तन्नामगुणाः ।
 “पथ्याविभीतघाचीर्णां फलेः स्यान्निफला समैः ।
 फलत्रिकश्च त्रिफला सा वरा च प्रकीर्तिता ॥
 त्रिफला कफपित्तघ्नी मेहकुष्ठहरा सरा ।
 चक्षुष्या दीपनी रूपा विषमन्वरनाशिनौ ॥”
 इति भावप्रकाशः ॥
 (“हरीतक्याश्चामलक्या विभीतस्य फलनया ।
 त्रिफलेषु चते वैदेवैव्यामि भागनिर्णयम् ॥
 एकभागं हरीतक्या द्वौ भागौ च विभीतकम् ।
 आमलक्याश्चिभागश्च सहैकत्र प्रयोजयेत् ।
 त्रिफला कफपित्तघ्नी महाकुष्ठविनाशिनौ ।
 व्याध्या दौपनी चैव चक्षुष्या ब्रणशोधिनी ।
 वणप्रदायिनी हृष्टा विषमन्वरनाशिनौ ॥
 सर्वरोगप्रशमनी मेघासृत्तिकरी परा ।
 वक्ष्यामि योगयुक्तिश्च रोगे रोगे पृथक् पृथक् ॥
 वाते हृतगुडोपेता पित्तं समधुशर्करा ।
 ज्ञेयं चिकटपेता मेहे समधुवारिणा ॥
 कुष्ठे च हृतसंयुक्ता सैन्धवेनायिमान्द्रहा ।
 चक्षुर्धावनके क्षायो नेत्ररोगनिवारणः ॥
 हृतेन हरते कर्कं मातुलुङ्गरसैर्विमम् ।
 गुल्मार्शः शूरभगुडैः सद्यः स्याद्गुणकारकः ॥
 चोरेण राज्यध्यायं पाकुडोर्गं गुडैश्च च ।
 शृङ्गारजसेनापि हृतेन सह योजितः ॥
 बलीपलितहन्ता च तथा मेघाकारः सुतः ।
 सक्षीरः सगुडः क्षायो विषमन्वरनाशनः ॥
 सशर्कराहृतत्रायः सर्वजीर्णस्वरूपहः ॥
 यथा नराणां हितकारिणी च
 सर्वप्रयोगे त्रिफला स्मृता च ।
 सर्वामयानां श्रमनी च सद्यः
 सतेजकान्तिं प्रतिमां करोति ॥
 श्लोके तथा कामसप्तारुरोगे
 तथोदरे मधुत्रयता हिता च ।
 हितातिवारे यद्विषयविकारे
 हिता च तत्रैव फलत्रिका च ॥
 क्षीयन्त्रिये यस्मिन् क्षीयोरोगे
 चोरेण युक्ता त्रिफला हिता च ।
 स्यान्नेत्ररोगे च शिरोमदे च
 कुष्ठे च कर्कश्रयपीडिते च ।
 मूत्रग्रहे कामलकेऽपिमान्ये
 हिता जलेन त्रिफला हि कल्काः ॥

त्रिमधुः

स श्रौतकाले गुडनागरेण
 सशर्करा क्षीरयुता तथोक्त ॥
 वर्षासु सुखी सहिता नराणां
 फलत्रिका सर्वरोगहरा स्यात् ॥”
 इति महेश्वरत्रयभाषिते हारीतोत्तरे कल्प-
 स्थाने त्रिफलाकल्प्योनाम द्वितीयोऽध्यायः ॥
 त्रिफली, स्त्री, त्रिफला । इति राजनिर्घण्टः ॥
 त्रिबलीकं, स्त्री, (तिस्रो बल्यो यत्र । कम् ।)
 पायुः । इति हेमचन्द्रः । ३ । २७६ ॥
 त्रिभङ्गी, स्त्री, (त्रीन् वातादिदोषान् भङ्गति
 परिहसतीति । भङ्ग परिहासे + अच् । ततो
 डीप् ।) त्रिष्टम् । इत्यमरः । २ । ४ । १०८ ॥
 (पर्यायोऽस्या यथा,—
 “त्रिष्टम्काची सुवहा त्रिभङ्गी त्रिपुटा च सा ।
 आषादनी कूटरणा निःश्वाता त्रिष्टमा कथा ॥”
 इति वैद्यकरत्नमालायाम् ।
 यथाच सुश्रुते चिकित्सितस्थाने । १७ ।
 “ध्यामा त्रिभङ्गी त्रिफला सुसिद्धं
 हरिद्रयो रोधकटचयोश्च ।
 हृतं सदुग्धं ब्रणतर्पणेन
 हन्याद्गतिं कोष्ठगतापि या स्यात् ॥”)
 त्रिभद्रं, स्त्री, (त्रिषु नखक्षतदन्तक्षतमर्द्दनेष्वपि
 भद्रं यस्मिन् ।) सुरतम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 त्रिसुवनं, स्त्री, त्रयाणां सुवनानां समाहारः ।
 (तद्विदित्येव्यादिना समासः । पात्रादित्वात् न
 डीप् । पां २ । ४ । १७ ।) त्रिलोकौ । इति
 आकरवम् । (यथा, भागवते । ३ । ११ । ३० ।
 “तावन्त्रिसुवनं सद्यः कल्पान्मोक्षितसिन्धवः ।
 श्रावयन्त्युक्तकटाटोपचक्षुवातेरितोर्भयः ॥”)
 त्रिमदः, पुं, (त्रयाणां मदानां समाहारः । अभि-
 धानात् पुंस्त्वम् ।) सुस्तापिचक्रविद्वङ्गानि ।
 इति वैद्यकम् । (यथा, वैद्यकपरिभाषायाम् ।
 विद्वङ्गसुस्तपिचक्षु त्रिमदः सदाहृतः ॥”
 त्रिगुणितो मदः । विद्याधनाभिजनोत्पन्नं गर्भ-
 जयम् । यथा, भागवते । ३ । १ । ४३ ।
 “नूनं तृपाणां त्रिमदोत्पथानां
 मर्दो सुहृत्क्षालयतां चम्बभिः ।
 वधात् प्रपन्नार्जिजिह्वीवैशेषो
 शुपैक्षताघं भगवान् कुरुक्षाम् ॥”)
 त्रिमधुः, स्त्री, (त्रयाणां मधूनां मधुराणां समा-
 हारः ।) मिलितविताम्विकसर्पीषि । तत्-
 पर्यायः । मधुरत्रयम् २ मधुत्रयम् ३ । इति
 राजनिर्घण्टः ॥
 त्रिमधुः, पुं, (मधुवाता इत्यादयश्चो मधुशब्दा
 यत्र ।) ऋग्वेदेकदेशः । (यथा, ऋग्वेदे ।
 १ । ६० । ६—८ ।
 “मधुवाता ऋतायते मधु चरन्ति सिन्धवः ।
 माध्वीर्नः सन्तोषवीः ॥
 मधुनक्तसुतोषवी मधुमत् पार्थिवं रजः ।
 मधु क्षीरस्तुनः पिता ॥
 मधुमानो वनसतिर्मधुर्मा अस्तु सध्वः ।
 माध्वीर्गावो भवन्तु नः ॥”)